

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **S., a. s.**, I., IČO: X., zast. advokátkou JUDr. E. N., AK N., s. r. o., so sídlom B., IČO: X. proti odporcovi: **M., s. r. o.** S., IČO: X., zast. advokátom JUDr. M. T., ml., N., **o určenie neplatnosti výpovede a o vzájomnom návrhu odporcu na vypratanie nehnuteľnosti**, na dovolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 Cob/251/2010-187 zo dňa 18. 01. 2011 a Okresného súdu Bratislava IV. č. k. 12 Cb 57/2009 zo dňa 27. 05. 2010, jednomyselne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľa **o d m i e t a .**

Účastníkom konania náhradu trov dovolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava IV. rozsudkom č. k. 12 Cb 57/2009-134 zo dňa 27. 05. 2010 rozhodol tak, že návrh navrhovateľa zamietol. Navrhovateľa zaviazal vypratať nebytový priestor s označením presne špecifikovaným vo výroku rozhodnutia, navrhovateľa zaviazal na náhradu trov konania vo výške 99,50 eur a odporcu zaviazal na náhradu trov konania vo výške súdneho poplatku 99,50 eur. Z návrhu na začatie konania zistil, že predmetom sporu je určenie neplatnosti výpovede odporcu zo dňa 25. 03. 2009 daná navrhovateľovi zo zmluvy o nájme nebytových priestorov č. 1-1 o výmere 1041 m² nachádzajúcich sa na 1. poschodí ul. S. zapísanej na LV. č. X. na parcele č. X. pre k. ú. D., obec B.D., okres Bratislava IV. Z predložených dokladov zistil, že nájomný vzťah skončil, a že výpoveď zo dňa 24. 03. 2009 je platná v súlade s výpovednými dôvodmi v zmysle zmluvy, kde navrhovateľ stratil oprávnenie v zmysle franchisingovej zmluvy. Z dôvodu, že navrhovateľ užíval predmet nájmu o vzájomnom návrhu rozhodol tak, že návrhu na vypratanie vyhovel.

O odvolaní proti tomuto rozhodnutiu ako odvolací súd rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 2 Cob/251/2010-187 zo dňa 18. 01. 2011 tak, že rozsudok Okresného súdu

Bratislava IV. č. k. 12 Cb/57/2009-134 zo dňa 27. 05. 2010 potvrdil a odporcovi trovy odvolacieho konania nepriznal.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že výpoveď je platná z dôvodu ako uviedol súd prvého stupňa a preto v uvedenej časti rozsudok súdu prvého stupňa podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil. K druhej časti napadnutého výroku rozhodnutia vo veci vypratania nebytových priestorov špecifikovaných v napadnutom rozhodnutí uviedol, že odvolaniu nie je možné vyhovieť. Citoval ustanovenie § 626 ods. 2 OZ, podľa ktorého ak nájomca užíva vec aj po skončení nájmu a prenajímateľ proti tomu nepodá návrh na vypratanie veci alebo vypratanie nehnuteľností na súde do 30 dní obnovuje sa nájomná zmluva za tých istých podmienok za akých bola dojedaná pôvodne. Nájom dojednaný na dobu dlhšiu ako rok sa obnovuje vždy na rok, nájom dojednaný na dobu kratšiu sa obnovuje na túto dobu. Odvolací súd z vykonaného dokazovania mal za nesporné, že odporca dal navrhovateľovi výpoveď z nájmu nebytových priestorov dňa 25. 03. 2009, ktorú navrhovateľ prevzal dňa 27. 03. 2009 so 14 dňovou výpovednou lehotou s tým, že nájomný vzťah skončil dňa 14. 04. 2009. Uviedol, že návrh na vyslovenie neplatnosti predmetnej výpovede bol na súd podaný dňa 06. 04. 2009. Konštatoval, že v priebehu konania dňa 26. 11. 2009 na pojednávaní odporca vzniesol protinávrh, ktorým sa domáhal vypratania nebytových priestorov navrhovateľom, ktoré užíval na základe nájomnej zmluvy. Za nesporné označil, že tým, že odporca nepodal návrh na vypratanie nehnuteľnosti v zákonom stanovenej lehote 30 dní po skončení nájmu, a preto ex lege došlo k predĺženiu nájmu na 1 rok – teda lehota skončila 14. 04. 2010. S poukazom na občiansky zákonník odvolací súd konštatoval, že k predĺženiu nájmu dôjde, ak nie je podaná žaloba v stanovenej lehote, že sa jedná o hmotnoprávnu lehotu, v ktorej musí byť návrh doručený na súd. Uviedol, že nie je vylúčené, že žaloba bola podaná pred skončením nájmu aj keď predĺženého a že aj takáto žaloba je spôsobilá zabrániť predĺženiu nájmu ak nie je zamietnutá pre predčasnosť a že predčasná nie je ak sa jedná už o predĺžený nájom. Keďže súd prvého stupňa rozhodol dňa 27. 05. 2010 konštatoval, že rozhodol až po uplynutí predĺženého nájmu. Odvolací súd citoval ustanovenie § 154 ods. 1 O. s. p., a pokiaľ sa jedná o námietku, že nebytové priestory nie sú riadne špecifikované vzhľadom na výrok rozsudku, túto označil za právne irelevantnú. Vznesenú námietku zaujatosti s poukazom na ustanovenie § 14 ods. 3 O. s. p. označil za právne nedôvodnú. S odkazom na ustanovenie § 219 O. s. p. rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a o trovách konania rozhodol tak, že ich nepriznal.

Proti tomuto rozhodnutiu s vyznačenou právoplatnosťou 02. 03. 2011, v zákonnej lehote navrhovateľ podal dovolanie doručené 28. 03. 2011 s odkazom na ustanovenie § 234b

ods. 3 O. s. p. s tým, že prípustnosť dovolania je daná ustanovením § 237 písmeno d/, g/ a § 241 ods. 2 O. s. p

Namietal, že súd vytvoril nebezpečný precedens v rozpore s zákonom § 40a, keď zákonom vyžadovanú formu písomnosti ako iné zákonné písomnosti majú relatívnu neplatnosť namiesto absolútnej čo je v rozpore s pevnou súdnou judikatúrou. Dovolanie navrhovateľ odôvodňoval v niekoľkých bodoch s odvolaním sa na litispendenciu, námietku zaujatosti, odňatie možnosti konať pred súdom, námietkou vylúčeného sudcu v odvolacom konaní, právnym stavom, v ktorom podrobne rozobral dôvody pre ktoré s právnym názorom súdov nesúhlasí. Navrhol zrušiť rozsudok prvostupňového súdu odložiť vykonateľnosť, čo by nemalo za následok poškodenie práv odporcu .

Litispendenciu zdôvodňoval faktom, že navrhovateľ podal odvolanie dňa 10. 06. 2010 o 12 hodine na prvostupňový súd, ktorý odvolanie postúpil odvolaciemu súdu dňa 16. 07. 2010 kde odvolací súd pridelil číslo konania 2 Cob 251/2010, o ktorej veci rozhodol 18. 01. 2011. Navrhovateľ však podal odvolanie aj na odvolací súd, dňa 10. 06. 2010 o 11.47, kde odvolací súd pridelil číslo 24 Cb 5/5010, o ktorom konaní doposiaľ rozhodnuté nebolo a ani tieto konania neboli spojené podľa ustanovenia § 112 ods. 1 O. s. p. S poukazom na toto ustanovenie citoval rozhodnutia R ČR 6/2007, R 97/2003, RS 11/2004, 381/2004, NS ČR 365/2009, 30Cd 4951/2009, 22 Cdo 1974/ 2008, R 46/2011 a skonštatoval, že súd napriek litispedencii konal a odvolacie konane je postihnuté vadou podľa ustanovenia § 237 písmeno d./ O. s. p. Odporca jeho dovolanie podal aj s poukazom na ustanovenie § 237 písmeno f./ O. s. p. v nadväznosti na § 241 ods. 2 písmeno b/, c/ O. s. p., nakoľko navrhovateľ vzniesol námietku zaujatosti dňa 28. 10. 2010 a súd neinformoval účastníka o výsledku podanej námietky v zaujatosti podľa § 16 ods. 3 O. s. p. a vydal meritórne rozhodnutie. O vnesenej námietke zaujatosti voči sudcovi prvostupňovému súdu rozhodoval až odvolací súd, a teda v rámci odvolacieho konania rozhodovala tá istá sudkyňa v rámci senátu rozhodovania o jeho odvolaní, čím vznikla vada podľa § 237 písmeno g/ O. s. p. Navrhovateľ v jeho dovolaní podrobne rozobral právny stav veci a poukázal na dôvody, pre ktoré hmotnoprávne dôvody bol porušený napadnutými rozhodnutiami zákon a dospel k záveru, že konanie je postihnuté aj vadou podľa § 241 ods. 2 písmen b/ O. s. p.

Naj vyšší súd Slovenskej republiky prejednal dovolanie navrhovateľa podľa § 240 O. s. p. ako podané v zákonnej lehote spĺňajúce náležitosti dovolania dané ustanovením § 242 O. s. p.

Z predložených dokladov zistil, že ide o dovolanie proti potvrdzujúcemu rozhodnutiu odvolacieho súdu a nie je daná prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 238 O. s. p.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v § 237 O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na uvedené ustanovenie ako aj na dovolanie navrhovateľa, ktorý prípustnosť dovolania odvodzoval ustanovením § 237 písmeno d/, f/, g/ sa s prípustnosťou dovolania zaberá ako prvou otázkou.

Z ustanovenia § 237 písmeno d/ O. s. p., na ktoré dovolateľ poukázal vyplýva, že dovolanie je prípustné ak v tej istej veci sa už prv rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie. V danom prípade skutočnosť, že v tej istej veci sa prv začalo konanie navrhovateľ odvodzuje, že konanie sa prv začalo tým, že odvolanie bolo podané aj na súde prvého stupňa, ktorý vec postúpil odvolaciemu súdu a aj na súde odvolacieho súdu. Na obidvoch súdoch boli podaniam pridelené rôzne čísla konania, konanie nebolo spojené a bolo rozhodnuté pod číslom konania prideleného odvolacím súdom u odvolania, ktoré bolo odvolaciemu súdu postúpené prvostupňovým súdom, napriek tomu, že odvolanie prvostupňovému súdu bolo podané 10. 06. 2010 o 12 hodine a odvolanie podané priamo na odvolacom súde bolo podané o 10. 06. 2010 o 11.47 hodine.

Skutočnosť, že vo veci bolo rozhodnuté pod číslom prideleným odvolacím súdom 10. 06. 2010 o 12. 20 hodine na základe podania postúpeného prvostupňovým súdom, a nie pod číslom konania prideleného odvolacím súdom na základe podania navrhovateľa priamo na Krajský súd dňa 10. 06. 2010 o 11.47 hodine nie je možné posudzovať tak, že v tej istej veci sa už prv začalo konanie. Podľa ustanovenia § 83 O. s. p. začatie konania bráni tomu, aby v tej istej veci prebiehalo na súde iné konanie. Fakt, že navrhovateľ odvolanie podal dvojmo, t. j. na súde odvolacom, kde bol uvedený čas podania 10. 06. 2010 o 11.47 a fakt, že odvolací súd prideliť číslo konania v tej istej veci 10. 06. 2010 o 12.20, na základe postúpeného odvolania doručeného prvostupňovému súdu neznamena, že konanie sa nezačalo prv na základe podania proti rozhodnutiu súdu podaného na súde, ktorý vo veci rozhodol. Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedeného dôvodu namietanú litispendenciu označil za nedôvodnú, ktorá nemôže zakladať prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 237 písmeno d/ O. s. p.

Podľa ustanovenia § 237 písmeno f/ O. s. p. dovolanie je prípustné, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Neinformovanie účastníka o výsledku

podanej námietky zaujatosti nie je odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písmeno f/ O. s. p. Z predložených dokladov je zrejmé, že vznesená námietka zaujatosti sa týkala okolností spočívajúcich v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci / § 14 ods. 3 O. s. p. /, ktorá námietka zaujatosti ak sa týka len dôvodov ustanovených v § 14 ods. 3 O.s.p., súd na námietku neprihliada a v tomto prípade sa nadriadenému súdu nepredkladá.

S poukazom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil prípustnosť dovolania ani podľa ustanovenia § 237 písmeno g/ O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nedospel k záveru, že ide o dovolanie prípustné podľa ustanovenia § 237 O. s. p., a teda navrhovateľ prípustnosť dovolania nemohol odôvodniť ustanovením § 241 ods. 2 písmeno a/ O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky / §10a ods. 1 O. s. p. / dovolanie navrhovateľa ako neprípustné s poukazom na ustanovenie § 243c O. s. p. v spojení s ustanovením § 218 ods. 1 písmeno c./ O. s. p. odmietol ako neprípustné.

Účastníkom konania náhradu trov dovolacieho konania nepriznal.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.

V Bratislave 26. marca 2012

JUDr. Jana Zemaníková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková